

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.2/2025/21. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2025. évi április hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a kábítószer birtoklásának büntette miatt **Terhelt1 és 2 társa** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 7.B.48/2024/23. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt és a Magyar Államkincstárnál kincstári szám1 kincstári ügyszámon bevételezett 7.850 (hétezer-nyolcszázötven) eurót, valamint a Zalaegerszegi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00202/2023/1. számon bevételezett 1.704.500 (egymillió-hétszáznégyezer-ötszáz) forint összegű készpénzt a lefoglalás megszüntetése mellett Terhelt1 I. r. vádlottnak kiadni rendeli azzal, hogy azt az általa fizetendő bünygi költség biztosítására visszatartja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. évi november hó 22. napján kelt 7.B.48/2024/23. számú ítéletével *Terhelt1 I. r. vádlottat* társtettesként elkövetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra;
- [2] *Terhelt2 II. r. vádlottat* társtettesként elkövetett, a Btk. 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra;
- [3] *Terhelt3 III. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [4] A szabadságvesztést Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában fegyházban, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a

vádlottak a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók legkorábban feltételes szabadságra.

- [5] Rendelkezett továbbá a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés beszámításáról, a lefoglalt készpénzről, bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője, Terhelt2 II. r. vádlott és védője, valamint Terhelt3 III. r. vádlott és védője elsődlegesen a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés végett, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.
- [7] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. A nyilvános ülésen előadott perbeszédekben a védők a bejelentett jogorvoslati kérelmekkel egyezően szóltak fel.
- [8] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdéseiben írtak szerint az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.
- [9] Ezt meghaladóan a másodfokú bíróság – figyelemmel a Be. 590. § (7) bekezdésében írtakra – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [10] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, illetve részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

II.

- [11]
- [12] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, oly módon, hogy az ügy ténybeli és jogi szempontból jelentőséggel bíró részleteiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Nem vétett sem a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében megfogalmazott ún. abszolút, sem pedig a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott lényeges hatással járó és a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárta vagy akadályozta volna.
- [13] Sajátossága volt az ügynek, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott tulajdonát képező település1i zárkerti ingatlanban, valamint az általa lakott cím14. szám alatti lakóingatlanban a nyomozó hatóság – eredményes házkutatás keretében – 123 fő lábon álló, nőivarú kannabisz növényt, növényi anyagokat, fehér és sárga színű porokat foglalt le, amelyek kannabinoid vegyületeket, amfetamin és kokain fajtájú kábítószereket tartalmaztak. Előállítását követően Terhelt1 I. r. vádlott beismerő vallomást tett is a tettenérésével közvetlenül összefüggésbe hozható tényekre, melynek tartalmát a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvek, valamint az igazságügyi szakértői vélemények is alátámasztották.
- [14] A tényállás felderítéséhez a fentiekén túlmenően az ügy vádlottjainak az eljárás különböző szakaszaiban tett, esetenként visszavont vagy módosított vallomásai álltak rendelkezésre, melyek értelemszerűen nemcsak saját magatartásaik, hanem vádlott-társaik cselekvősege

vonatkozásában is kiemelkedő jelentőséggel bírtak. Ezen eltérő tartalmú előadások és különböző védekezések valóságtartalmának, illetve helytállóságának tisztázását pedig – a vádlottak kapcsolatrendszerének, vélt vagy valós eljárásjogi érdekeinek, valamint a vallomásaik megtétele vagy módosítása körülményeinek és indokainak a részletekbe menő elemzésén túlmenően – a tőlük, illetve a környezetükből lefoglalt bűnjelek, az azokhoz kapcsolódó vegyészszakértői vélemények, továbbá – kisebb mértékben – a tanúvallomások egybevetett mérlegelése tette lehetővé.

- [15] Az elsőfokú bíróság a szóban forgó bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelését a legnagyobb körültekintéssel végezte el. Kitért a bizonyítási eszközök felderítésének és összegyűjtésének törvényességére, majd az így megismert adatok tartalmi hitelességének, bizonyító erejének az ellenőrzésére és egybevetésére, hogy végül – a logika szabályainak megfelelően – meggyőző érveléssel számot adhasson a ténymegállapításairól, illetve a több esetben egymásnak ellentmondó vádlotti védekezések elvetésének okairól. Következésképpen az indokolási kötelezettségének kimerítő módon, magas színvonalon eleget tett.
- [16] Ilyen körülmények között a tényállás mikénti megállapítását sérelmező és a felmentést célzó jogorvoslati kérelmek gyakorlatilag a korábban már előterjesztett és az elsőfokú bíróság által tételesen megcáfolt érvek ismételt – új tények és megfontolások előadását nélkülöző – megfogalmazását jelentették.
- [17] Hangsúlyozni szükséges ugyanakkor azt is, hogy az ügyben szereplő kábítószer mennyiségét, tiszta hatóanyag-tartalmát az elsőfokú bíróság – szem előtt tartva a Be. 7. § (4) bekezdésében írtakat – a vádlottak számára legkedvezőbb számítással, az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően állapította meg. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésekben megismételt szempontok újbóli számbavételére és áttekintésére – éppen a tényállás megalapozottsága folytán – eljárásjogi lehetőséget nem látott.
- [18] Terhelt3 III. r. vádlott védőjének érvelésével szemben tehát az elsőfokú bíróság egyaránt számba vette a vádat alátámasztó, illetve a vádlottak ezzel ellentétes védekezését erősítő bizonyítékokat. Ennek során gondos mérlegeléssel jutott arra az álláspontra, hogy a szóban forgó személy közreműködői tevékenységében a kábítószer termesztését és tartását találta kétséget kizáró bizonyossággal igazoltnak. E bizonyítékok logikus és kellően indokolt mérlegelése – szemben a védő jogi álláspontjával – nem hozható összefüggésbe a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott részbeni megalapozatlansági hibával; még akkor sem, ha annak helyességét a fellebbezésre jogosult vitatja.
- [19] A téves ténybeli következtetés lényege az, hogy a bíróság több (legalább kettő) a történeti tényállásban már rögzített tény alapján – csak ezekből a tényekből és kizárólag logikai úton – úgy következtet egy további, közvetlenül azonban nem bizonyított tényre (*közvetett bizonyítás*), hogy az ahhoz vezető gondolati művelet nem felel meg a logika szabályainak. Ilyen helyzet akkor áll elő, ha az alaptényekből a zárótény logikai úton nem következik, vagy azokból más, ellentétes felismerés is levonható lenne. Az elsőfokú bíróság ténymegállapításaiban azonban ilyen jellegű hibák nem voltak tetten érhetők. A szóban forgó jogorvoslati kérelem valójában – tartalmi szempontból – nem is ilyen téves közvetett bizonyítást sérelmezett, hanem az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, a bizonyítékok mikénti mérlegelését, ezzel kapcsolatos érvei elutasítását kifogásolta. A bizonyítékok értékelése azonban – bár ugyancsak logikai művelet – nem tekinthető megállapított tényekből további tényre történő téves következtetésnek, következésképpen megalapozatlansági hibának sem.
- [20] A másodfokú bíróság tehát az elsőfokú bíróság kimerítő ténybeli indokolásával, annak érveivel teljes mértékben egyetértett. Az általa megállapított és a Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás a történeti valóságot tartalmazza.

[21]

III.

- [22] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére. Kimerítő indokát adta annak is, hogy a vádlottak tévedésre történő hivatkozása miért nem volt helytálló.
- [23] A vádlottak és a védőik a cselekmény jogi megítélése körében hivatkoztak arra, hogy nem voltak tisztában azzal, hogy az a cselekmény, amit megvalósítottak, bűncselekmény.
- [24] A Btk. 20. § (1) bekezdése alapján nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott. Ténybeli tévedésről akkor beszélünk, ha a tényállásszerű cselekményt megvalósító személy tudata az elkövetéskor nem fogta át a konkrét bűncselekmény törvényi tényállásának valamennyi tárgyi oldali ismervét. A ténybeli tévedés akkor zárja ki a büntetőjogi felelősséget, ha az olyan tényállási elemre vonatkozik, amit a szándékosságnak át kell fognia.
- [25] E körülményekkel kapcsolatos tévedésre okot adó ténybeli alapot az irányadó tényállás nem tartalmazott.
- [26] A Btk. 20. § (2) bekezdése szerint nem büntethető, aki a büntetendő cselekményt abban a téves feltevésben követi el, hogy az a társadalomra nem veszélyes, és erre a feltevésre alapos oka van.
- [27] A társadalomra veszélyességben való tévedés azt jelenti, hogy az elkövető téves tudata azt eredményezi, hogy cselekményét – a valósággal ellentétesen – nem tartja veszélyesnek a társadalomra. E kategória a cselekmény jogi megítélésének ismereténél jóval bővebb. A társadalomra veszélyesség tudata alatt egyaránt értendő akár a cselekmény jogellenességének, akár a társadalmi megítélésének tudata, vagy a cselekményhez kapcsolódó erkölcsi rosszallás ismerete. Az elkövetőnek a magatartása tilalmazott voltát kell felismernie. Ebből következően a társadalomra veszélyességben való tévedést kizárja a cselekmény jogellenességének, erkölcs-ellenességének, társadalmi helytelenítésének vagy ezek bármelyikének a felismerése. Ezen túl további konjunktív feltétele a szóban lévő büntethetőséget kizáró ok megállapíthatóságának a tévedés alapos oka. Jelen ügyben azonban mindkét törvényi feltétel hiányzott.
- [28] A jogi megítélés téves ismerete nem a ténybeli, hanem a társadalomra veszélyességben való tévedés körében vizsgálandó; ugyanakkor az nem valósul meg azért, hogy az elkövető nincs tisztában a jogszabályok vagy a joggyakorlat konkrét tartalmával, avagy egy helyzetet jogilag bizonytalannak tekint; alapos oknak pedig csak a hatóságok hivatalos közlése vagy hivatásszerűen jogi tanácsadással foglalkozó személy tájékoztatása minősül (*BH 2025.54.*).
- [29] A kendertermesztés szabályosságában bizonytalankodó vádlottak nem hivatkozhattak ismerőseik, vagy a növénypalánták külföldi eladóinak tájékoztatására.
- [30] Következésképpen a felmentést célzó jogorvoslati kérelmek megalapozatlannak bizonyultak.
- [31] Az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott a tulajdonát képező település1 és település2 között található hegynév1 hegyen 123 fő kannabisz palántát ültetett, mely növényeket Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak gondozták Terhelt1 I. r. vádlott távollétében és utasítása szerint.
- [32] A vádlottak tehát a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg, ezért törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a

cselekményüket a Btk. 178. § (1) bekezdésének I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának minősítette, melyet Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként követték el.

[33]

IV.

- [34] A cselekmény – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott – öt évtől tizenöt évig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, melynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke tíz év.
- [35] A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság maradéktalanul vette számba.
- [36] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában valóban további súlyosító körülmény a vádlott-társaihoz képest, hogy az elkövetésben irányító, kezdeményező, vezető szerepet töltött be.
- [37] A vádlottak részbeni beismerő vallomásának nincs értékelhető súlya, nyomatéka, miután az a cselekmények egészére nem terjedt ki és döntően csak a lefoglalás, illetve a tettenérés folytán ismertté vált, a nyomozó hatóság eredményes felderítéséhez kötődő tényekhez igazodott.
- [38] Ezen túlmenően a büntetés kiszabásakor figyelemmel kellett lenni a vádlottak cselekvőségének különbözőségére, közreműködésük és szerepvállalásuk eltérő arányaira.
- [39] Terhelt1 I. r. vádlott hosszabb időn keresztül követte el a bűncselekményét melybe másokat is bevont.
- [40] Mindezeket figyelembe véve és értékelve a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott büntetését az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és a büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló körülményekhez igazodónak találta különösen úgy, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában az irányadó fegyház fokozat helyett a szabadságvesztést a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával börtönben rendelte végrehajtani.
- [41] Ezek megváltoztatására tehát nem volt törvényes indok és lehetőség.
- [42] Következésképpen a büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező jogorvoslati kérelmek sem voltak megalapozottak.
- [43] A fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt 7.850 eurót és a 1.704.500 forint készpénzt a lefoglalás megszüntetése mellett a Be. 323. § (1) bekezdése alapján a terheltnek nem rendelte kiadni, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.
- [44] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint – a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés helyesbítése mellett – helybenhagyta.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 7.B.48/2024/23. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.2/2025/21. számú végzése folytán a 2025. évi április hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke